

Arrest

nr. 87 148 van 7 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger en X als wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen X en X die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 september 2012 hebben ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 augustus 2012, houdende de weigering van de visumaanvraag gezinshereniging, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 augustus 2012.

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger en X als wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen X en X die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 september 2012 hebben ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82, 39/84 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 september 2012 om 14u00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaten D. ANDRIEN en A. HAEGEMAN, die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 februari 2012 diende verzoekende partij een aanvraag in tot het bekomen van een visum gezinshereniging. Deze visumaanvraag werd bij beslissing van 22 augustus 2012 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing die wordt gemotiveerd als volgt:

“(…)

Betrokken kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10bis, §2, naargelang het geval, van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14,§1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Ter staving van zijn bestaansmiddelen legt de heer M.A.A.I.S. (...) de volgende documenten voor:

- loonfiches voor de maanden december 2011 tot en met april 2012
- een attest van arbeidsongeschiktheid van 18/04/2012 tot 13/05/2012
- uittreksel Belgisch Staatsblad betreffende de oprichting van een bvba op 08/06/2012

Uit het administratieve dossier blijkt dat het arbeidscontract van de heer M.A.A.I.S. (...) bij de firma GCV A MAX BE op 14/04/2012 werd beëindigd. De man legt geen enkel bewijs van inkomsten voor daterende van na deze datum. Het uittreksel uit het Staatsblad toont op geen enkele wijze aan wat de huidige bestaansmiddelen van de man zijn. Bovendien werd deze firma pas op 08/06/2012 opgericht; wegens het recente karakter van deze zaak kan ze dan ook niet als stabiel worden beschouwd. Bijgevolg is niet voldaan aan 1 van de voorwaarden van de wet. De visumaanvraag wordt geweigerd.

Wettelijke referenties: Art. 10bis, §2 van de wet van 15/12/1980 -

- *Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10, §1, al.1, 4° of 5° of art. 10bis, §2, naargelang het geval, van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14,§1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.*
- *Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken.*
- *Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

2.2. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft een uitzonderlijk en ongewoon karakter. De toepassing van de procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van de verwerende partij tot een strikt minimum. Om deze redenen moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid evident en dus op het eerste zicht onbetwistbaar zijn. De procedure kan daarom slechts worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens. De bewijslast is tweeledig: de verzoekende partij moet aantonen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen en dat zij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid is opgetreden.

2.3. Voor wat betreft de uiterst dringende noodzakelijkheid betoogt verzoekende partij dat zij samen met haar kinderen verwijderd blijft van haar echtgenoot/vader. Dat zij diligent gehandeld heeft blijkt ook uit de snelheid waarmee zij de Raad heeft gevat. Verzoekende partij heeft e dreigbrief ontvangen die zij naar haar echtgenoot in België heeft verstuurd die deze ontvangen heeft op 4 september 2012. De volgende dag heeft zij een beroep ingediend.

2.4. Verzoekende partij heeft weliswaar alert en diligent gereageerd met betrekking tot de huidige bestreden beslissing maar zij toont niet aan met concrete gegevens waarom de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zou komen. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk op welke wijze de situatie in Irak plots dermate gewijzigd is dat een gewone schorsingsprocedure te laat zou komen. Een dreigbrief zonder datum en bron en zonder de vermelding van verzoekende partij of haar kinderen doet hier geen afbreuk aan. De vereiste uiteenzetting in het verzoekschrift moet het bewijs bevatten dat de gewone schorsingsprocedure onmiskenbaar te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren omdat het nadeel zich reeds zou voltrokken hebben of minstens moeilijk herstelbaar zou zijn. Verzoekende partij heeft overigens de mogelijkheid om tijdens de gewone schorsingsprocedure op grond van artikel 44 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PR RvV) en artikel 39/84 van de vreemdelingenwet een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in te stellen bij uiterst dringende noodzakelijkheid waarbij de reeds ingediende vordering tot schorsing geactiveerd wordt en beide vorderingen samen zullen behandeld worden. Ten overvloede kan nog worden gewezen op het feit dat de verwerping van een vordering tot schorsing om de loutere reden dat de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, verzoekende partij niet belet een vordering tot schorsing van dezelfde beslissing in te dienen volgens de gewone procedure en later, in voorkomend geval, gebruik te maken van het mechanisme bepaald in artikel 44 van het PR RvV. De uiterst dringende noodzakelijkheid is in casu niet aangetoond.

2.5. De vaststelling dat niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Over vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen

Verzoekende partij vraagt bij afzonderlijk verzoekschrift dat de Raad bij wijze van voorlopige maatregelen de verwerende partij zou opleggen aan verzoekende partij humanitaire visa te verstrekken teneinde hen toe te laten hun vader en echtgenoot te vervoegen op straffe van dwangsommen en in subsidiaire orde de staat veroordelen tot het nemen van een beslissing binnen de 48 uur op straffe van een dwangsom per dag dat aan deze maatregelen geen gevolg gegeven wordt. Als annulatierechter is de Raad in zijn rechtsmacht beperkt tot hetgeen bepaald wordt in artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet. Geen enkele wettelijke bepaling voorziet dat de Raad de Dienst Vreemdelingenzaken kan verplichten tot het nemen van een bepaalde beslissing noch dat hij kan overgaan tot het opleggen van dwangsommen. De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen is derhalve onontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De vordering tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

A. VAN ISACKER